

fri Fattigkasse været i København, og at vi i 1904 ikke havde nogen Institution af de fri Fattigkassers Art at holde os til.

Og naar det ærede Medlem siger, at man arbejder hen i den Retning, men at man i den korte Tid, man har haft, ikke har faaet Forhandlingerne tilendebragte, vil jeg spørge, om han med den korte Tid mener den Tid, Lovforslaget har foreligget, eller de 3 Aar, den midlertidige Lov har virket, eller de ca. 50 Aar, hvori Loven om de fri Fattigkasser har virket.

P. Knudsen: Med den korte Tid mener jeg den Tid, der er gaaet, fra Ministerens Forslag forelaa til Erklæring for Københavns Magistrat til den Tid, da Forslaget skulde tilbage, for at det kunde blive forelagt her i Oktober. I det Tidsrum kunde vi ikke udarbejde noget alvorligt, i hvor vel vi fuldt ud sympatisere med det foreliggende Forslag og gerne ville have en lignende Institution, men vi forbeholde os Ret til at forhandle med den højtærede Minister, saa at vi kunne faa det saa snart som muligt.

Indenrigsministeren (Sigurd Berg):

Jeg vil først takke for den Tilslutning, der fra alle Sider er ydet dette Forslag, og det Tilsagn, der er givet om Medvirking til Sagens hurtige Fremme.

De ærede Medlemmer for Aarhus Amts 2den Valgkreds (Sabroe) og Københavns 10de Valgkreds (P. Knudsen) omtalte Forholdene her i København. Jeg udtalte allerede i mine indledende Bemærkninger, at jeg paatænkte at søge nærmere Forhandling med Københavns Magistrat om Forholdene herinde. Jeg mener, at man ikke uden videre kan gaa ud fra, at den Lovordning, der bliver gældende for Kommunerne i Almindelighed, ogsaa vil kunne gælde for Københavns Kommune, saaledes som Forholdene historisk have udviklet sig. I alt Fald har det været min Mening, at det vilde være rigtigt, at man tog alle disse Forhold under nærmere Overvejelse, inden man kom til at lovordne paa dette specielle Omraade, da det faktisk har vist sig, at man her i København ikke gennem mange Aar har benyttet Loven af 1856. I det andet Ting var det af en Meningsfælle af det ærede Medlem for Aarhus Amts 2den Valgkreds foreslaaet, at jeg skulde have en Bemyndigelse til at lave Regler gældende for København paa Grundlag af denne Lov, men jeg modsatte mig, at en saadan Bemyndigelse blev vedtagen, fordi jeg mente, at det sandsynligste var,

at det vilde vise sig, at en adskilligt anderledes Ordning vilde være den heldigste for Københavns Vedkommende. Jeg fandt da Spørgsmaalet betydeligt nok til, at det burde frem paa Rigsdagen og blive Genstand for en særlig Lov.

Det ærede Medlem for Københavns 10de Valgkreds (P. Knudsen) udtalte, at man i Magistraten ikke havde haft Tid til at erklære overfor Ministeren, hvorledes man egentlig ønskede Sagen ordnet, men kun i al Almindelighed kunde udtale sin Sympati for det foreliggende Forslag. Da Loven for 3 Aar siden blev vedtagen, blev der fra Ministeriets Side indhentet Erklæring hos Magistraten, og den gik ud paa, at man ikke kunde tiltræde en saadan Ordning for Københavns Vedkommende. Ministeriet gik da ud fra, at da det ikke i Mellemtiden havde hørt noget om noget andet fra Magistratens Side, stod den paa det samme Standpunkt, som den Erklæring var Udtryk for. Imidlertid fandt jeg det rigtigt, inden Lovforslaget skulde ind paa Rigsdagen, at vi udtrykkelig afæskede Magistraten en ny Erklæring for at faa den Bekræftelse, vi ventede paa, at de stode paa det samme Standpunkt, som de stode paa, da de afgave deres oprindelige Erklæring. Den ny Erklæring udtrykte imidlertid, at Stemningen var noget anderledes nu, at man havde mere Sympati end tidligere for at gaa over til en Ordning noget i Lighed med denne. Saaledes er Stillingen. Jeg kan altsaa for saa vidt ganske bekræfte de Oplysninger, som det ærede Medlem for Københavns 10de Valgkreds gav, og jeg finder det rimeligt, at vi nu optage en Forhandling om alle disse Spørgsmaal. Og skulde det lykkes at komme til Ende med disse Forhandlinger og faa det hele opklaret, inden Loven bliver revideret, kan man fremkomme med et særligt Lovforslag om Ordningen i København.

Det ærede Medlem for Assens (Berntsen) omtalte Decisionsreglerne for Regnskaberne. Jeg kan kun bekræfte, hvad han ogsaa mente var det rigtige, at ifølge Lovforslaget skulle disse Regnskaber decideres ganske efter de samme Regler som de kommunale Regnskaber. Det ærede Medlem mente heller ikke, at der i og for sig var noget urigtigt deri. Jeg forstod det ærede Medlem saaledes, at han kun vilde fremhæve, at Forholdet var dette. Jeg har ment, at det vilde være rigtigt, at vi fulgte de samme Regler, som vi have for de kommunale Regnskaber. Det er mig om at gøre, at der bliver saadanne Regler, at de fra alle Sider anses for betryggende. Jeg